

Državno Tajništvo Šibeniku
 Pošt. 8/B. 35-
 Po
 GRADSKA BIBLIOTEKA
 ŠIBENIK

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po naročitoj tarifi. GOD. VI BROJ 10 Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17. ŠIBENIK, 10 ožujka 1935

Odakle mutna voda?

Voda za piće je obično čista. I ako se, jednoga dana, zamuti, moraćemo potražiti uzrok tog mutne. Potražiti, da mu spriječimo uvir u zdenac i tako, opet, razbistrimo vodu.

Što onda, ako nam ne uspije očistiti vodu? Zatrpaćemo blatni, nečisti zdenac i izdupšćemo drugi; na zgodnijem i boljem položaju.

To je slika iz prirode. Ali ta slika je postala život. Oklopila se kostima i mesom.

Mutna voda teče i u žilama našeg najmlađeg roda: djece i odraslije mladeži. Na sve strane odjekuju tužbe, da je današnja mladež skrenula s ravnih puteva na stramputice i nogostupe, po kojima se vere kao divljač i izlaže smrtonosnom padu.

Došlo je doba da roditelji više ne mogu razumjeti vlastitu djecu. Njihova nepokornost, duševna lutanja i krupni prekršaji postadoše im nerešljiva zagonetka.

Ali, opet, nije baš sve to tako nerazumljivo i zagonetno. — Ako je već neka voda mutna, mora biti netko ko ju je zamutio!

Da ne letimo nad oblacima, bićemo stvarni.

Kako već javiše i druge novine: U Šibeniku se otkrilo tajno đačko društvo pod imenom „Crna ruka.“ Nabavilo je samokrese i vježbalo se u pucanju. Ta vježba ih je dovela dotle da su već ranili neku seljačku ženu koja je mirno prolazila putem.

Privatno čujemo, da je ta đačka družina, kao i druga slična društva na srednjim školama, imala svrhu da zastrašuje stroge profesore. Vježba u ciljanju je bila tek predigra!

Odakle sve to? Ta mutna voda?

Znamo da nije tu jedan uzrok. Sigurno se možemo oboriti i na kriminalne romane i na neuzgojne filmove i na slabo društvo. — Ali, ovom prigodom, samo ćemo jedno naglasiti: Čitava sredina, u kojoj se kreće današnja mladež, ne računa više s vjerskim i Božjim načelima! — Uzgoj se ne oslanja na vjerske temelje. I u tom pogledu se baš najviše griješi u tako zvanim boljim obiteljima!

Djeca se iz boljih obitelji

Krv teče...

Meksička duša je ogorčena

Svatko već znade da je američka država Meksiko zemlja natopljena krvlju neustrašivih katoličkih mučenika.

Tamo, daleko od nas, obnavljaju se vremena najzvjerskijih rimskih krvoloka: Decija, Nerona, Dioklecijana.

Naša katolička braća u Meksiku, već nekoliko godina, trpe golgotске muke. Vlastodršci ih tjeraju iz državnih služba, zatvaraju im crkve, ubijaju ih kao zaraznu mišad.

I sve to kao da neće prestati. Zadnje vrijeme se ponavljaju potresni događaji koji prepuniše već i onako punu čašu. — Sve se ne može iznijeti. To nije ni potrebno. U jednoj slici sve ćete vidjeti!

Nedavno, u jednoj crkvi grada Meksika, vršilo se bogoslužje. Crkva krcata naroda, koji je došao da se mirno pomoli svom Bogu i nađe utjehe izmučenoj duši. I u tom svečanom času, kad se čovjek najviše približava Gospodaru svemira, provale u crkvu državni bezbožnici i počеше pucati u prestrašene vjernike.

— Pitaćete: Gdje je tada bila policija?

Eto, to je ono najstrašnije! Ti zločinci su imali iza sebe, kao zaštitu, oboružanu policiju i ministra masona Garrida Canabal!

Oni goloruki i iznenađeni, a ovi oboružani i pripravljeni! Zato su vjernici padali mrtvi i ranjeni. — Nastala je strka i nesavladivo uzbuđenje. Narod je jatovice grnuo vani i, goloruk, razoružao napadače. A tada dođe vojska i policija i ponovno poče pucati u mnoštvo.

— Krv je tekla i prskala zidove i pločnike...

Meksički narod je ogorčen. Sve nepravde mu ponovno iskvršavaju pred očima i buni se čitava nutrina njegove duše.

znaju lijepo nakloniti, uljudno zahvaliti na učinjenoj usluzi i još nekoliko takovih načela lijepog ponašanja. Ali, većinom, duše im ostaju neoplemenjene. Zakržljave u dobroti!

Svatko može napamet naučiti načela lijepog ponašanja i, u prigodama, provadati ih u život. To je lako i moguće za svakoga, pa i one najgore. Ali unutarnja plemenitost i duševna dobrota nije isto što i uglađeno ponašanje. Plemenitost i dobrota su neizmjerne više i bolje. To se ne da učiti napamet. Polako se usađuju u dušu: ustrpljivim uzgojem, vježbom i samosvladavanjem.

— Dobar uzgoj — tu je središte svega. A za nas nema dobrog uzgoja bez Boga. Za nas

Najveće engleske novine javljaju da meksički narod, koji je u 90 posto čisto katoličkog uvjerenja i protivnik današnje krvničke bezbožne vlade, u velikim grupama iseljava u englesku koloniju Honduras, jer više ne mogu živjeti u vlastitoj domovini.

To nije sve!

Divan i neopisiv otpor se pojavio među sveučilišnim dacima. Sva meksička sveučilišta su zatvorena, jer daci neće da slušaju nauku nekih profesora, koje je država postavila samo zato da šire bezbožne komunističke nazore.

I sva ta katolička omladina, prekinuvši svoje nauke i napustivši univerze, raštrkala se po selima i, u varenim govorima, poziva narod na otpor i ustrajnost u borbi protiv vjerskim nacrtima i nečuvanim nepravdama meksičkih vlasti.

Biskupe su protjerali, svećenstvo zatvorili.

Mislili su, da će, na taj način, uništiti vjeru. Ali se prevariše! Skupljaju se katoličke čete seljaka i radnika, i krvavo se, pod vodstvom katoličke inteligencije, a osobito sveučilišne omladine, bore za najtemeljnija čovječja prava.

Meksička katolička duša je ogorčena radi nepodnošljivih rana, i čaša se prelijeva...

Nepregledna katolička vojska, po čitavom svijetu, svom dušom je uz njih.

I dok se naša meksička braća bore, mi molimo!

Katoličke pobjede

Misa u avionu

Nisu svi sretni da imaju u blizini crkvu, u kojoj, svake nedjelje i blag-

je dobar uzgoj isto što i vjerski uzgoj! —

Naše dobre seljačke obitelji znaju, više puta, bolje odgajati nego oni iz viših krugova. Znaju, jer je kod njih vjera življa! Na selu ćemo, zato, naći plemenitiju i duševno čišću djecu nego u gradu.

Sad znamo, odakle mutna voda!

Ne budu li u obitelji, na ulici i u uzgojnim zavodima opet zavladala nepromjenljiva vjerska načela, doživjećemo i strašnijih stvari. A najgore će se to osvetiti onima koji danas omalovažavaju vjeru, a u svom uzgojnom radu se boje i spomenuti Božje Ime.

I sela su već davno počela popuštati. Sve više padaju niz

dana, mogu prisustvovati sv. Misi i pomoliti se Bogu.

U misijskim krajevima mnogi vjernici moraju po nekoliko dana pješićiti do najbliže crkve. Pa su sretni, kad mogu i to!

Kanada je američka država. Ali i u njoj se nalaze sela koja, osamljena i raštrkana, nemaju u svojoj sredini ni crkve, ni svećenika. — Zato se oni domisliše nečemu drugomu. Sabraše novac i sagradiše veliki avion.

Zar avion mjesto crkve? — Upravo to!

Taj avion koji su oni kupili, svake nedjelje, obade trinaest sela i pokupi vjernike koji, na koncu, svi skupa prisustvuju sv. Misi u avionu.

— To znači katolički vjerovati!

Ljubav premješta gore...

Nije lako uvijek biti miran i zadovoljan. Još je to teže, kad moramo snositi tuđe nevolje i zanovijetanja.

Jeste li kada probdjeli koju noć kraj teškog bolesnika, koji je, uz to, još nemiran i nestrpljiv? — Na koncu ste, sigurno, i vi izgubili strpljenje i zaželili se mira.

A što bi bilo, kad biste čitav život morali provesti kraj takvih bolesnika? Pa, eto, baš takvih duša ima!

Novinar, urednik „Radgoon Gazeta“, posjetio je u Indiji, u Radgoonu, bolnicu za gubavce. S tom bolnicom upravljaju francuske časne sestre.

Poslije, kad je taj novinar izašao iz bolnice, napisao svoje utiske, koji su objavljeni u spomenutoj novini. I, evo, što piše o časnim sestrama: „Vidio sam časne sestre koje se brinu za gubavce i, svakog dana im zavijajući odvratne rane, nalaze za njih riječ utjehe... Vidio sam ih sretno da mogu vršiti svoju dužnost. Neće više vidjeti ni domovine, ni obitelji. Napustiše sve... a ipak su sretno.“

Ništa nije tako veliko i uzvišeno kao ljubav i dobrotu! Ta one i gore premještaju!

kosinu. Najviše se to događa tamo, gdje se uvukao duh vjerskog nehajstva i protucrkveni komunistički crv.

Mnogo je bilo više dobrote pod krovovima seljačkih kuća, dok je seoska crkva bila sve u jednom selu. I odmor nakon naporna tjednog rada. I prosvjetna škola. I duhovno zabavište. — Hvala Bogu, da ima još takvih sela. I mi znamo da su ta najbolja!

Selo i grad moramo opet podignuti na duhovnom visinu. I uspjećemo, ako iscrpimo mutnu kaljavu vodu iz mladih duša a nalijemo ih uzvišenom i prozirnom čistoćom vjere u velikog Boga i neprolaznu Vječnost.

— Dao Bog!

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

I. nedjelja korizme

EVANĐELJE sv. MATEJA (4, 1—11). U ono vrijeme: Bi odveden Isus od Duha u pustinju, da bude napastovan od đavla. I bivši postio četrdeset dana i četrdesetnoći na poslijetku ogladnje. I pristupivši napasnik reče mu: Ako si Sin Božji, reci, da kamenje ovo posane kruhom. A on odgovarajući reče: Pisano je: Ne živi čovjek o samom kruhu, nego o svakoj riječi, koja izlazi iz usta Božjih. Tada ga uze đavao u sveti grad i postavi ga na vrh hrama i reče mu: Ako si Sin Božji, baci se dolje. Jer je pisano: Anđelima je svojim zapovjedio za te, i na ruke će te uzeti, da gdje ne udariš o kamen nogom svojom. Reče mu Isus: Ali je i pisano: Ne ćeš iskušavati Gospodina Boga svoga. Opet ga uznesu đavao na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu, pa mu reče: Sve ću ti ovo dati, ako padneš i meni se pokloniš. Tada mu reče Isus: Otiđi, sotonu, jer je pisano: Gospodinu Bogu svomu klanjat ćeš se i njemu ćeš samome služiti. Tada ga ostavi đavao i, gle, anđeli pristupiše i služahu mu.

POUKA:

Spasitelj je ostavio nazaretsku kuću, svoje prijatelje, i rođake, svoju dragu majku i pošao u pustinju.

Isus živi u samoći, odijeljen od svijeta, da se u tišini pustinje spremi za svoj javni rad. Crkva nam stavlja za primjer Isusa i potiče nas da se i mi povučemo u se, da se odijelimo od svijeta, da se kroz ovo vrijeme sv. korizme posvetimo, više nego obično, spašenju svoje duše.

Odalečiti se od svijeta?! — Zar pustiti svoju kuću, radnju, vinograd, njiivu?

Ne! Već odalečiti se od grešnih prigoda. Odalečiti se od lošeg društva, u kojem nijesmo čuli ništa dobra, gdje se je pod noge stavljala krepost, vjera, Bog. Odalečiti se od krme, gdje se samo Bog psovao i gdje smo zaboravljali na svoju obitelj, na dužnosti oca i muža. Odalečiti se od zlih misli, ogovaranja, klevetanja. Odalečiti se od duhovne lijenosti, nemarnosti za Crkvu i sv. sakramente. Eto, to znači odalečiti se od svijeta.

U samoći, u sabranosti Bog govori duši, rasvijetljuje je i otkriva joj svoju volju.

Gledajmo što naš dobri Učitelj radi u samotnoj pustinji. — On posti i trapi svoje tijelo. Crkva i nama zapovijeda post. Nije ovaj post težak kao Isusov. Ali ne smijemo ga prezirati, već baš stoga, jer je malenkost, nastojmo ga ispunjavati. S postom neće Crkva da proglasi hranu nekim zlom,

OSUDA BEZ OPOZIVA

Uvod u korizmu

Nedavno se kroz novine pronijela vijest o zločinstvu jedne matere. Mati, u dogovoru sa kćerju, zaklala rođenog sina. Sud je mater osudio na smrt, a kćer na više godina tamnice. Obe, kad su čule za osudu, padoše u nesvijest.

Prošlost nam je zabilježila više slučajeva, da bi osuđenici nad proglašenjem smrtno osude i umom krenuli. Tolika je, dakle, moć smrti, koja kosi živote i sve obara u prah.

Ovih dana čuli ste riječ: „Spomeni se, čovče, da si prah...“ — Siguran sam da na ove riječi nije nitko niti problijedio, a kamo li poludio, premda smo s njom svi, bez iznimke, osuđeni na smrt. Mnogi se tako vladaju kao da će uvijek živjeti; ili, ako to ne, a ono, bar, da neće nikad umrijeti!

Pitam samoga sebe, i to na glas, da me i drugi mogu čuti: Odakle ovolika ravnodušnost prema vlastitoj smrtnoj osudi?

Pomisao na smrt ne ubija životnu radost, kako neki umišljaju, već ona upozorava na ono što je najvažnije i najsudbonosnije za svakog čovjeka.

Čuli ste o afričkoj ptičurini noju. Lovci pričaju o njem sažalno, ali istinitu smiješnost. Noj, kad opazi da ga lovci progone, turi glavu u pijesak, misleći, da će na taj način izbjeći opasnosti.

Slično rade i djeca, kad misle da ih se ne vidi, ako dlanovima pokriju oči.

Životna je istina, da se mnogi svemu nadaju, a najmanje sigurno

već hoće da se mi naučimo uzdržljivosti, svladavanju samih sebe.

Sve je Bog stvorio i sve je dobro, što je on učinio. Stvorio je i stablo znanja dobra i zla i postavio ga u sredinu vrta zemaljskoga, a ipak je zabranio Adamu i Evi jesti sa njega. Ne zato što je stablo bilo zlo, već da se nauče slušati Boga. Tako je i Crkva, kojoj je Bog dao vlast, određena post i mi smo ga dužni izvršivati.

Isus moli. Moliti znači uzdignuti pamet i srce k Bogu. Znači o Njemu misliti, razmišljati o Njegovoj dobroti, svetosti i ljubavi. Znači Njemu davati čast, otkriti mu sve svoje nevolje i od Njega tražiti pomoći.

I mi smo dužni moliti uvijek, a osobito kroz ovo sv. korizmeno vrijeme. Neka svaki naš rad bude molitva. A biće, ako sve budemo činili na slavu Božju. Ne treba da zapuštamo svoj posao, jer i radeći možemo misliti na Boga. Uvečer nastojmo prignuti svoja koljena i uzdignuti ruke i pogled Ocu nebeskom, da Otac naš blagoslovi nas i sve naše.

Ojačavši duh postom i molitvom, Isus dopušta da ga đavao napastuje. Isus je to dozvolio radi nas, da nam primjerom pokaže kako treba da se i

smrti! Ti ne mogu nikako pojmiti da jednom, moraju i oni otići sa zemlje.

Ajde, što drugi umiru, ali da baš moram ja?

Priznaćeš mi, da je bilo vrsnijih ljudi, na glasu: učenosti, silnog bogatstva, sjajne ljepote i junačkog zdravlja — pa...!

Ti se čudiš, da bi ti, jednom, mogao i morao umrijeti? Ja se, naprotiv, čudim, kako čovjek može da živi.

Da vidimo, imam li pravo ja ili ti.

Ne treba, da se čutimo bolesni; možemo se i potpuni zdravi pregledati na Röntgen. Pa što će liječnik vidjeti? Mješavinu krvi, sluzi žilica, živaca... Strah nas obuzimlje, kad promatramo, u živoj slici, našu unutrašnjost.

Priča je o čovjeku, koji je trpio na bolesnoj mašti. Umišlja, da je od stakla. Nepomično bi i dugo ležao u krevetu. Kad bi opazio, da mu se tko približava, zaklinjao bi ga, da ga pušti na miru. Bojao se, da se ne razbije.

— A, eto, naše tijelo je krhlike od stakla. Jer staklo, koliko je god po svojoj prirodi krhko i lako se razbija, ipak, ako se pomnjivo čuva, dugo će trajati. A naše tijelo, čuvali ga mi ne znam kako, moraće se, do nekolicke godina, raspasti. — „Spomeni se čovče, da si prah“...

Nema sumnje, da sam vam uspio dokazati, da ćete se i vi jednoga dana, možda kad se najmanje budete nadali, pozdraviti s ovim svijetom.

Na koncu malo statistike. Računa se, da dnevno na svijetu umire oko tri-

mi ponašamo u napastima.

Nitko nije bez napasti. Najveći sveci i ugodnici Božji bili su napastovani. Sv. Pavao, Jeronim, Bernard. Napast sama na sebi ne znači grijeh, a niti da smo u nemilosti Božjoj. Bog dopušta napasti da se đavla ponizi, da se anđeli proslave i da se Njemu dade čast.

U borbi s đavlom nijesmo sami. I anđeli su s nama. Pobjedom, na osobiti način, dajemo čast Bogu, jer s tim pokazujemo da ga više cijenimo nego sve zemaljsko: slavu, čast, novac, uživanje.

Kako Isus jednostavno i energično odbija davolske napasti! I mi moramo biti energični s đavlom. Ne upuštati se s njim u razgovor; niti jednog časa se ne zadržavati svojevoljno u napasti, jer će nam se tada sigurno dogoditi kao Evi, kad je sagriješila.

Napast odmah odbiti znači pobijediti!

Čovjek da otkrije novu zemlju, da obrani svoju kuću bori se i uz pogibelj života. Jednako tako cijenimo svoju dušu. Junački se borimo da dobijemo novu zemlju, gdje nema boli ni žalosti, gdje vječno sjaji sunce Božje dobrote, ljepote i istine.

čudesa.

Koliko je naroda u Africi sreo, sa koliko je divljaka razgovarao, svi — svi su vjerovali u Boga osim njega. Strahovito duga i široka pustinja Sahara pričala mu o Stvoritelju — po danu preko nepreglednog pijeska, pama i oaza, a po noći preko zvijezda, što su bile tako svijetle i tako blizu, da bi ih — čini se — rukom mogao dohvatiti.

Karlo sve to vidi, nešto se u njemu budi, no on još ne vjeruje.

Napušta vojnički život, jer ga je želja vukla, da prouči tajne Afrike i afričkih naroda.

Poslije dolazi u Pariz, da u krugu obitelji svoje dobre sestre priredi i napiše knjigu „Istraživanje Maroka“.

Ali, dok je on istraživao Maroko, Bog je istraživao njegovu dušu. I sada se, okružen članovima kršćanske obitelji, bori svojim sumnjama, svojom nevjerom i želi upoznati Istinu.

Sestra je podvostručila molitve... Jednog dana dogodilo se ovo: mlad čovjek pristupio je k ispovijedao-nici o. Huvelina:

„Velečasni, ja sam čovjek bez vjere; došao sam da me poučite.“

„Kleknite, ispovijedite se i vjerovaćete.“

„Ali ja nisam došao zbog toga.“

„Ispovijedite se!“

Mladi je čovjek kleknuo i ispovijedio se vjerujući, da će mu svijetlo zasjati, kad očisti dušu.

„Jeste li što jeli jutros?“

„Nisam.“

„Onda podite k sv. Pricesti.“

Pricestio se i progledao. Grof Karlo Foucauld se obratio! I njegov duhovni voda postaje taj isti o. Huvelin.

A Karlo? Karlo se čudio jednostavnosti vjere, divio njezinoj ljepoti, čudio svojem prijašnjem životu i nazoru, te ih oplakivao i — odlučivao se...

„Dobri mi je Bog dao u obilnoj mjeri sve što sam želio: siromaštvo, osamljenost, poniženje, prost rad i potpunu zaborav.“

Tako on piše svojoj sestri iz samostana trapista. — Tamo je on, naime, pošao, da oplače grijehe i isprosi milost.

Ali... Život u samostanu, kolikogod težak, za njega, raskajanog, bio je odviše udoban, pa je, zato, dozvolom starješina, pošao u svetu Zemlju, u Nazaret, kao sluga u samostanu klarisa.

Tamo je živio tako svetačkim životom, da su se za nj svi propitkivali. I čudili se njegovom drvenom krevetu, jastuku od kamena.

Predstojnica samostana ga je na-

sta hiljada ljudi. — Dakle koliko broji polovica dalmatinskog pučanstva! Ako se zna, da ljudi jedan na drugoga, poprečno žive dvadesetpet godina, znači da će najviše kroz dvadeset pet godina umrijeti dvije milijarde ljudi. — Uprav koliko nas danas imade u svijetu! —

I sutra će sunce ogranuti! — Samo je pitanje: Hoćeš li i ti osvanuti? G. F.

Kongres u Ljubljani

Sve naše katoličke novine pišu o velikim pripremama za svedržavni euharistijski kongres koji će se ovog ljeta održati u slovenskoj Ljubljani. Na hiljade će katolika tada pohrliti u lijepu Ljubljanu da se poklone Kristu Kralju, sakrivenom u Euharistiji. Poći će mnogi i iz Dalmacije.

Zato, evo, ukratko i u glavnim obrisima, raspored, po kojem će se odvijati ta velika svečanost.

dne 28 lipnja: U 9h svečani otvor izložbe savremene crkvene umjetnosti. U 17h doček papina legata na glavnom kolodvoru u Ljubljani.

dne 29 lipnja: Rano jutrom ide srednjo i pučkoškolska omladina u svečanoj povorci na ljubljanski Stadion. Tamo će prikazivati sv. misu jedan od crkvenih dostojanstvenika, pod kojom će sva omladina pjevati pučke crkvene pjesme. Po sv. misi biće zajednička Pricest na Stadionu. U 15h sastanak svih učesnika kongresa na Stadionu, gdje će se održati I. manifestacijski zborovanje. U 19.30h biće na najvećem ljubljanskom trgu tako zvanom „Kongresnom trgu“ vokalni monstre-koncert euharistijskih pjesama. Koncert priređuje slovenski „Pjevački savez“ sa 3000 pjevača. U 22.30h biće procesija muževa i mladića sa Svetotajstvom na Stadionu. Svi će učesnici procesije nositi goruće svijee.

dne 30 lipnja: U 9h će prikazati na Stadionu svečanu sv. misu papin legat. U 15h će se razviti po ljubljanskim ulicama procesija sa Svetotajstvom

Poslije će učesnici kongresa moći hodočastiti „Mariji Pomoćnici“ na Brezju, koja je najveće slovensko narodno svetište, ili će posjetiti divni Bled.

Poslije će učesnici kongresa moći hodočastiti „Mariji Pomoćnici“ na Brezju, koja je najveće slovensko narodno svetište, ili će posjetiti divni Bled.

Poslije će učesnici kongresa moći hodočastiti „Mariji Pomoćnici“ na Brezju, koja je najveće slovensko narodno svetište, ili će posjetiti divni Bled.

POSMRATNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU. (Zagrebačka 7. I.)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesečnu članarinu posmrtnu pripomoć prema tarifi.

Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklapa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENIŠTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8 1/2 do 10 pr. pod. i od 4 1/2 do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmične informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

Podlistak

Mrtav je - a živi

Bio, jednom, čovjek, koji je poginuo 1914. godine, a živi još i danas.

Bio je onda mlad, bogat, oficir, a zvao se grof Karlo Foucauld (Fuko).

Najčudnovatije je kod svega toga to, što je poginuo pred punih dvadeset godina, a još i danas živi! Teško je i meni bilo vjerovati, no kad sam doznao ono, o čemu ću vam sada pričati, uzvjerovao sam.

Taj je grof bio slika današnjeg pokvarenjaka.

Imao je dobru rodbinu i sestru, koja se za nj molila kao Monika za svog Augustina. I dok ona moli, Karlo troši svoju mladost po noćnim lokalima. Kao da je želio u krmi umrijeti, pa nikud iz nje.

Bezbožac je; tek je nešto ostalo: kršćanski roditelji, koji s urano umrli, ostaviše mu u dnu duše slutnju, da ima nešto ljepše od života kakvog provodi grof.

No kad je pošao u Afriku sa svojim pukom, koji je imao pokoriti neka plemena, što su se pobunila proti francuskoj vlasti, mladi grof doživljava

govarala, da se pripravi za svećenički stalež, jer „koliko bi bilo dobro već to, što bi bila na zemlji svaki dan jedna sv. Misa više.“

„Ne, časna majko; moje je zvanje, da ostanem malen i zapostavljen.“

Sve su redovnice počele moliti pisale su i o. Huvelinu, koji je pristao i potvrdio, da Karlo postane svećenik.

Na koncu se i on tomu pokorio.

Dobio je od jeruzalemskog patrijarha nalog, da putuje u Evropu na redenje. I on odlazi, da opet vidi Pariz, da vidi o. Huvelina i sestru, kojoj je još kao sluga iz Betlehema, prigodom smrti djeteta, pisao i ove retke

„Nijedan te od tvoje djece tako ne ljubi, jer on već pije iz rijeke Božje ljubavi. Ja sam ga već zvao u pomoć, toga maloga sveca, mojega nečaka, kojemu govorim „ti“, iako je svetac. Oč srea se zalivaljuj dobromu Bogu, moja draga sestro, što si postala svečeva mati! Mati živi u svojoj djeci — gledaj, jedan dio tebe je već na nebu!“

Karlo je 1901. postao svećenik. I grof Foucauld, nakon zrela promišljanja, izabra za mjesto svog svećeničkog djelovanja najzanemareniji i najpustinjačiji kraj: Saharu. — Veli on: „U Sahari, koja je osam puta veća od Francuske, nema niti jednoga misionara. Ni jedno pučanstvo nije zapušteno kao ta.“

Po državi

IZABRACEMO POSLANIKE. U Primorskoj banovini biće izabrano 24 nar. poslanika na 900.800 stanovnika. Po tome dolazi 1 poslanik na 37.500 stanovnika. Velika Savska banovina ima pravo na 75 poslanika, jer broji 2.703.163 stanovnika.

PRODAO SVOJU OBITELJ. Cedomir Mladenović, iz sela Gručara, prodao je sušedu ženu i djecu za 1500 din. i 200 kg. žita. Vlasti o tome vode istragu, jer je to kažnjivo djelo.

POVRATIO SE IZ RUSIJE. U Suboticu se povratio iz Rusije jedan seljak. On je bio zarobljen još 1914 god. Živio je u Omsku. Tamo se i oženio. Ali nije mogao odoljeti srcu, pa se povratio da opet vidi rodnu hrvatsku grud.

ZVUCNI SIGNALI NA SVJETIONICIMA. Povodom katastrofe parobroda „Vile“ i „Zagreba“ pomorski krugovi se bave pitanjem o sigurnijim mjerama za vrijeme magle, pa predlažu da bi se uveli, na podvelebitskim svjetionicima, zvučni signali trubljama i zvonima.

ZA NASE RIBARE. Ribari cijele Dalmacije su povelili akciju da bi se doskočilo nevoljama koje će zadesiti naše ribarske krajeve, ako se ne otvori novi put izvoza naše ribe. Pošto je zabranjen uvoz u Italiju, trebalo bi da se povede akcija oko uređenja izvoza ribe u države srednje Evrope.

DUZNICI. Oni dužnici, koji su izgubili zaštitu zbog nepostupanja po odredbama Uredbe o zamjeni mjerice, stižu ponovno zaštitu, ako do 15 ožujka ove godine tu zamjenu izvrše.

KATASTROFA „VILE“. Istraga o katastrofi parobroda „Vile“ je ustanovila da krivnju za ovu nesreću snosi zapovjedništvo talijanskog parobroda „Rodi“, a nipošto „Vile“.

POPUST NA ŽELJEZNICAMA. Od prvog ožujka su snižene cijene željezničkim kartama za 28 posto. Put iz Šibenika do lijepog Zagreba stoji sada 120 dinara.

RAZUMLJIVO I NERAZUMLJIVO. Poslije pregovora u Beogradu između srpsko pravoslavne i starokatoličke crkve, zaključilo se, da se neće primati vjernici koji bi htjeli preći iz pravoslavne u starokatoličku vjeru ili iz starokatoličke u pravoslavnu. Po mažu se...

TO SU I KATOLICKE ŽELJE. Ministarstvo prosvjete je odredilo, da se u školama, koje, u velikoj većini, pohađaju djeca muhamedanske vjere, namjeste i učitelji te vjere. — Potpisujemo!

GRIPA HARA. Radi mnogih slučajeva gripe morale su se zatvoriti sve škole u Zagrebu. Tako sada 25.000 zagrebačkih učenika nemaju škole.

NOVE MARKE. Duskora će se u našoj domovini staviti u promet nove marke sa likom Njegovog Veličanstva Kralja Petra II.

ALKOHOL I MLIJEKO. Ljubljana je lanjske godine potrošila 40 milijuna dinara na alkoholna pića, a samo 16 milijuna dinara na mlijeko.

Dobiva dozvolu od pretpostavljenih i polazi u zemlju strahovito hladnih noći, teško vrućih dana, u zemlju pjeska i žedanja. Smjestio se kraj oaze Beni-Abbés. Tamo je sagradio i kapelicu, u kojoj je proboravio najveći dio dana. Spavao je u sakristiji, koja je bila tako malena, da se nije mogao ni ispružiti. Ali se tješio:

„Isus je na križu imao još slabiju postelju.“

Kraj crkve je sagradio dvije kućice za muslimanske bolesnike i za putnike. A stanovništvo je grunulo k njemu da traži duhovne i tjelesne pomoći. Zvali su ga: brat Karlo od Isusa.

Iz Beni-Abbés-a seli se u Hogar, odatle u Tamanraset. I svugdje ostavlja neizbrisive tragove svoje dobrote.

U Tamanrasetu je radio i živio tako, da nam brat Mihail, njegov pomoćnik ovako piše o njemu:

„Kao svi sveci tako je i otac Karlo od Isusa trapio svoje tijelo. Uvijek je hodio pješice, iako je bio dobar jahač i imao na raspolaganju konja. Kad smo se zaustavili, umorni i znojni, ogrnuo me svojim plaštem, sam pak ostao u tankoj odjeći, drhćući od zime. Nikad ga nisam vidio piti vina, pa to nije ni meni dozvoljavao. Samo sam ga jedanput vidio jesti meso, kad ga je cijela karavana jela.“

CRKVICA U DALMATINSKOJ ZAGORI

*Ko grumen snijega, zaštićen od sunčanog žara,
naherena crkvice mala stoji pločom pokrivena.
Kroz stoljeća ona bdije nad kolibam ubogara,
koje se ko sirote stisnuše između hrasta i klena.*

*Pastiri je radosno pozdravljaju kad izgone blago zorom.
K njoj poglede svrću umorni s polja težaci,
A jutrom, kad sunce zlatno rodi se za gorom,
na bijelom njezinu krovu zablješće prvi zraci.*

*Izgleda kao da je s neba na brdo sjela,
jer je puna tajanstva, topline, rajskoga milja!
Anđeo čuvar povjerenog joj sela,
što vinograde i njive blagosilja.*

*Kad nastupe sušna ljeta, zaredaju godine gladne,
skvrči se list na stablu, u kršu izgori trava,
ona tad daje snage da ne klonu ruke radne,
dušu ne otruje očaj što u srcu ljudskom spava.*

*Sve radosti i sve patnje, sve čežnje i nade sela
nalaze odjeka u njoj, struje pod njezinim krovom.
Čitavo more briga što naboraše staračka četa
ona je olakšala svojim Božanskim slovom.*

*Za to kad cilikne zvonice i navijesti sjaj nedjeljnog dana
selo se radošću budi. Povorka za povorkom stiže.
Crkvice ko majka ih skuplja, blizinom Božjeg stana
ljubavlju užije duše i privodi nebu bliže.*

Gabrijel Cvitan

Da se zna!

Svećenici kao razbojnici

Mnoge se vijesti, koje donasaju dnevne novine, požudno i brzo gutaju, ali se isto tako i brzo zaboravljaju. Zato, ako ste i redovito čitali novine u godini 1933, sigurno ste zaboravili onaj slučaj slovenskog svećenika „razbojnika“, o kojem su toliko pisali slobodoumni, protokatolički krugovi.

Sučaj je sam po sebi zanimljiv. Steta bi bila da potpuno iščezne u tami zaboravi. Zato ću ga ukratko ispričati.

To se dogodilo u Sloveniji, godine Gospodnje 1933. U nekom selu živio učitelj koji je bio u čitavoj okolici poznat kao oduševljeni pristaša jugoslavenske nacionalne stranke.

Pa što se dogodi? Jednog dana — tako su javili nepošteni novinari — mladi kapelan Mate Tomazin i pročelnik Marijine Kongregacije Janko Andoljšek bacili bombu u sobu spomenutog učitelja.

Dakle nisu bacili kakav piljak ili kamen da ga prestraše, nego baš pravu bombu. I to u namjeri da ga ubiju!

— Zašto? — pitaćete.
Ta zato, jer je gospodin učitelj, kao član jugoslavenske nacionalne stranke, bio njihov politički protivnik!

Naravno, novinari su tu vijest o svećeniku razbojniku prepisivali pod krupnim naslovima: „Gledajte ih, takvi su!“ — a mnogi je lakovjerno čitaoci primiliše

kao istinu. — Međutim su tobožnji krivci 20 dana odsjedi u zatvoru, pa, kad im ne mogu ništa dokazati, pustiše ih na slobodu.

— Ali svemu ide i prolazi hora...

Prošlih dana su gospoda Alojzij Srpič i Fran Grame, koji su, svojedobno, krivo svjedočili proti kapelanu i pročelniku Marijine kongregacije, objavili u „Slovencu“ izjavu, u kojoj opozivlju sve optužbe proti njima. Priznaju da su ih nevine tužili i oklevetali pred javnošću; kaju se za crno zlodjelo i mole sve poštene novine da donesu njihovu izjavu i tako, bar donekle, poprave dobro ime optuženih.

Sada, naravno, tek malen broj novina spominje tu izjavu, jer ih je malo koje su poštene!

To je još jedan dokaz kako liberalne novine, kad se radi o katoličkoj Crkvi i svećenstvu, vole ocrnjivati, lagati i klevetati. — Bilo im na čast!

Socijalno zrnje

Nahrantiti gladne...

Župnik u El Paso de Sud, Sjeverna Amerika, o. Petronio Zagni, prozvan je apostolom nezaposlenih. S pomoću svoje župe, koja broji 22.000 vjernika, uspjelo je dobrom pastiru duša sašuvati tijelo 1700 besposlenih radnika i obrtnika. Svaki dan im daje besplatan objed! — Kad bi se sve naše župe smatralo kao Božje obitelji u kojoj je župnik dobar duhovni otac, svi bi se siromasi mogli nahrantiti i zaodjeti. — Samo treba duha ljubavi!

Ljudi bez duše

U Parizu se otvorilo svratište za pse. Tu im se mogu dobiti najbiranija i najprikladnija jela za njihov ukus i želudac. Dok tako goste i časte životinje, dotle puštaju mnogu djecu, žene i muševce trpjeti glad i golotinju. — To su ljudi bez osjećaja i kršćanske duše.

Isusovac osnivač komunizma

Prošle godine je bio proglašen blaženim isusovac Roko Gonzales. Kao misionar djelovao je među poludivljim stanovnicima Južne Amerike, u Paragvaju, Urugvaju i Argentini. Na koncu, kad mu poganski vraći rasjekoše glavu kamenom sjekinom, poginu mučeničkom smrću. —

Zanimljivo je to da je taj Kristov junak već onda, u sedamnaestom vijeku, organizirao Paragvaj kao komunističku državu. Ali to nije bila država današnjeg bezbožnog komunizma. U svemu se je temeljila na kršćanskoj vjeri i ljubavi. Državom su upravljali isusovci. Zato se je i bila podigla do zamjernog blagostanja. Poslije je njihovo djelo srušila ljudska mržnja i zloća.

Po svijetu

UKRADENA CRKVA. Irska je katolička zemlja. U vrijeme, kad su Englezi proganjali i mučili Irce, protestanti su katolicima oduzeli katedralu u Dublinu, glavnom gradu Irske. Ta katedrala je još u protestantskim rukama. Ali, dok su nedjeljom sve katoličke dublinske crkve prepune naroda, ona zija prazninom. Zato je sada poznati protestantski književnik Bernard Shaw objavio u novinama pismo, u kojem zagovara da se katedrala opet povрати katolicima, jer će je oni moći i znati napuniti i oživiti.

SMRZAVAJU SE. To je bilo prošlih dana: U krajevima Sjeverne Amerike smrznulo se 80 ljudi.

STUDENTI U BROJEVIMA. Na čitavom svijetu ima oko 2 milijuna i 350 hiljada studenata. Najviše ih imaju Sjedinjene Američke Države, naime 940 hiljada.

SASTANAK NAKON 40 GODINA. U Parizu se sastalo, nakon četrdeset godina, osam braće i sestara, koji su svi misionari u poganskim krajevima. Sastadoše se u jednom samostanu, i kad otpjevaše „Veliča duša moja“, četiri sestre redovnice kleknuše pred četiri brata svećenika i uzbudene primiriše njihov blagoslov.

VIŠE NEĆEMO KUPOVATI ODIJE-LA. Kažu da je neki engleski inženjer pronašao tekućinu koja čini da se tkanina, koja se s njom namoči, ne može više poderati. Ko može vjerovati, neka vjeruje.

ZENSKÉ KAO VOJNICI. Sad je u Turskoj određeno da se u sve vojničke škole mogu primati i ženske, ako se same pripreve. — Kao da i bez njih nema dosta bratoubilačke krvi!

OSTAVŠTINA KARDINALA GASPAR-RI-A. Veliki kardinal Gasparri, jedan od najslavnijih papinskih diplomata, nakon svoje smrti nije ostavio skoro ništa. Svu svoju pokretnu imovinu porazdjelio je prije smrti siromasima i raznim društvima za potpomaganje siromaha. — Tako rade oni koji ljube Krista.

KO NAJVIŠE JEDE KRUHA. Neki Sunberg je izračunao, koliko koji narod pojede godišnje kruha. Prema njemu razmjerno se najviše potroši kruha u Danskoj; i to 287 kg. godišnje po osobi. Na drugo mjesto dolazi Belgija sa 247 kg. po osobi. — Ali čovjek — kako reče Isus — ne živi samo od kruha...

NEPRAVEDNA RASPODJELA CINO-VNOVISTVA. U Poljskoj živi veliki broj Ukrajinaca, koji tamo nisu zadovoljni, jer ih poljske državne vlasti posvuda zapostavljaju. Tako u Poljskoj imade više od 800.000 državnih činovnika, a od tih je samo 14.000 Ukrajinaca, premda bi ih moralo biti, razmjerno prema broju stanovnika, barem 114.000. — O nepravdo, nigdje te ne bilo!

MORE GUTA SVOJE ŽRTVE. Engleski parobrod „Blairgowrie“ dao je u noći od 1 III ovu radio-vijest: „Nemamo više nade. Najviše ćemo još ustrajati 15 časova. Brod se je jako nagnuo, i strahoviti valovi peru palubu“. Ovaj očajni brojov je primljen od radiostanice New-Jorka. „Blairgowrie“ je imao nosivosti 3500 tona. U Londonu su uvjereni da je Atlantik progutao parobrod i svu posadu od 26 ljudi.

NOVE CRKVIENE KNJIGE. Sv. Otac Pijo XI je odredio da se tiska novo izdanje crkvenih knjiga za Ruse istočnog obreda, jer se osjećala oskudica tih knjiga.

PAPIN DAN U POLJSKOJ VOJSCI. U Varšavi, uz sudjelovanje svih vojnih vlasti, vojnički je biskup pjevao svečanu Misu za Papu. Poslije podne, u vojničkom domu, vojska je priredila veliku akademiju, na kojoj su sudjelovali svi korovi vojske. Vojnici su dugo i zanosno klicali Papi Piju XI.

Umjetni gnoj,
galicu i sumpor

i sve druge gospodarske potreštine prodaje na veliko i na malo uz povoljne cijene
Gospodarska Zadruga u Splitu
Kraj Sv. Petra.

MALI OGLASNIK

Ženska zanatska škola

kod sv. Luce preporuča građanstvu svoju radionicu, u kojoj djevojčice, pod nadzorom svoje stručne učiteljice, izrađuju sve vrste haljina za gospode i djecu uz umjerene cijene.

Kalendar

Ožujak

N.	10	I Koriz. nedjelja. Čista	
P.	11	Sv. Eulogije - Sv. Heraklij	
U.	12	„ Grgur papa	☉ Prvak
S.	13	„ Rozalija (Ruža).	Kvatre †
Č.	14	„ Matilda	
P.	15	„ Longin, muč.	Kvatre †
S.	16	„ Grijak	Kvatre †

Sv. Grgur Veliki — papa

Grgur se rodio u Rimu god. 540. od svetih roditelja. Otac mu se Gordijan, rimski senator, po njegovom rođenju, odriče svijeta i ide u redovnike, a majka mu Silviju Crkva slavi kao sveticu na 3 studenoga.

Grgur odličnim uspjehom dovrši sve nauke, i već je u 30 godini života carski namjesnik u Rimu.

Ali Grgurovu dušu ne može da zadovolji ni bogatstvo ni svjetovne časti; ona hlepi za vrhunarnim dobrima.

Po očevoj smrti baštini veliko imanje. Ali on se odriče svjetovne službe, gradi u Siciliji šest samostana, a u Rimu vlastitu kuću pretvara u samostan. Ostali imutak porazdijeli siromasima i skloni se u rimski samostan, gdje oblači redovničko odijelo, a poslije postaje opatom.

Papa Pelagije II. izabra Grgura svojim kardinalom i imenuje ga poslanikom na carskom dvoru u Carigradu.

Po Pelagijevoj smrti, god. 590, Grguru biva povjerenom kormilo Petrove lade, koja se baš tada nalazila po-

sred jake oluje. — U samom Rimu hara kuga: Langobardi — dijelom pagani, a dijelom krivovjerci — provlaju u Italiju; u Francuskoj i u Španjolskoj širi se Arijevo krivovjerstvo; u Africi katoličku Crkvu razdire Donatovo krivovjerstvo; u Aziji se množi korov krive nauke Nestorijeve i Eutihove.

Sveti Papa neumornim radom doskoči svim tim nevoljama. Langobarde privede u katoličku Crkvu i uguši smutnje Donadista u Africi. Po benediktincima, pod vodstvom Augustina opata, naviješta sv. Evanđelje poganskim Anglosasima, slomi smjelost carigradskog patrijarha Ivana, koji se bio proglasio biskupom svekolike Crkve, a sveopću Crkvu nareši svetim ustanovama i mudrim zakonima.

Iako je sv. Grgur bio preopterećen tolikim dužnostima i bio mnogo bolehljiv, ipak je sam propovijedao riječ Božju, a uz to i napisao mnogo knjiga, koje se ubrajaju među najbolje u kršćanskoj književnosti.

Sv. Grgur istakao se i djelima milosrda. Bio je pravi otac sirotinji. Hranio je na tisuće siromaha, dnevno je razasijlao kolima hranu siromašnim bolesnicima i starcima, na njegovom stolu svaki dan je bilo prostrto za dvanaestoricu ubogih putnika.

Na mnogim mjestima podigao je kuće za siročad i škole za siromahe.

Mnogo je radio, mnogo trpio i mnogo pisao. Zato ga je Crkva počastila pridjevkom: „Veliki“, i uvrstila među svoje naučitelje.

Njegove knjige u svim knjižnicama, a misna knjiga (Misal) na svim oltarima još i danas raznose slavu Grgura Velikoga po svemu svijetu. A pravedni Bog, komu je Grgur za života tako revno služio, okrunio ga je nevelom krunom vječne slave na dan njegove smrti 12 ožujka 604 godine.

Naši dopisi

Drniš

ZIVA VJERA. Nazad nekoliko dana dogodio se kod nas veoma izgledan slučaj, kojemu se moramo diviti, a i nasljedovati ga.

Kasno uvečer, poslije deset sati, po najvećem ledu, mrazu i buri dotrčao u župski stan, nakon pet kilometara hoda, seljak I. K. iz sela Trbounja. Sav zapuhan od nagla hoda vapio je: „Oče, dijete mi umire, molim vas, odmah mi ga krstite!“ Dok ga je jedan svećenik upisivao u matične knjige, dotle je drugi brzo otrčao u crkvu. I videći da već umire, nije imao vremena izmoliti sve propisane molitve, nego je odmah počeo samu bit krštenja, pa netom je polio dijete svetom vodom po glavi i ujedno izgovorio riječi: Ivane, ja te krstim itd. — ono je u isti čas ispuštilo svoju anđeosku dušicu.

Prisutni mladi otac, kojemu je umrlo već šestoro djece, u suzama je zavapio: „Hvala Bogu! Oče, sada sam potpuno zadovoljan. A ovo sve zahvaljujem mojoj blaženoj Gospi, koju sam neprestano putem molio, da mi isprosi te ga krstim, pa onda neka ga slobodno uzme k sebi!“

Ova živa vjera našeg poštenog seljaka jako je djelovala na svećenike i na sve koji su za ovo čuli. Čovjek se divi njegovoj vjeri, koja je jedino kadra ovako tužna roditelja utješiti upravo rajskim veseljem.

To je oštra propovijed i velika opomena za sve one koji tako dugo odgađaju krštenje svoje djece.

Život Šibenika

PROCESIJA I JUBILARNI OPROST. U Šibeniku će, za sve tri župe, biti procesija za jubilarni oprost u prvoj korizmenoj nedjelji, 10 ožujka, točno u 4 sata popodne. U procesiji će se nositi križevi, te pjevati „Smiluj mi se Bože“ i „Puna tuge Majka staše“. Procesiji će prisustvovati mirski i redovnički kler, bratovštine, religiozna društva te vjernici. Procesija će krenuti iz Crkve Sv. Jakova, te će se pohoditi crkve: Gospe Vanka Grada, Sv. Frane, Sv. Dominika, Sv. Jakova, gdje će biti iz pohoda blagoslov s Presvetim.

Ispovijed i Pričest za jubilarni oprost treba da bude posebna, a nije dovoljna vazmena. U slučaju nemogućnosti da se, radi

NOVI UPRAVITELJ TREČEG REDA.

Odlaskom P. O. fra P. Paviše ostali su naši vrijedni Trečoredci bez svoga stalnog duhovnog vođe. Ali ovih dana dobili su, u osobi O. B. Bebića, marnog upravitelja. Novi upravitelj došao je iz Sinja, gdje je mnogo radio oko duhovnog života franjevačkih klerika i sinjskih građana. Uvjereni smo, da asu naši Trečoredci u njemu dobili vrijednog vođu, koji će ih voditi putem Asiškog Sirotana i njihov lijepi broj još više povećati s drugim izglednim članovima.

Zablaće

SMRT UZORNOG OCA

Ovdje je, dneva 26 II, umro, nakon duge bolesti, Ive Grgas Šiška, u dobi od 52 godine.

Pok. Ive ostavlja za sobom ožalošćenu ženu i četvero djece. Pokojnik je bio uzor čovjeka. Bio je, kako se ono kaže, zlatan čovjek, koji ni muhi ne bi naškodilo. Pravi uzor svima onima koji idu „navigavat“, pa, kad se povrate kući psuju Boga, ne pohadaju crkvu i s rukama u džepu zbor zboruju. Ovo ističem, jer je to istina, kao što je istina da je pok. Ive bio u službi mornara, a 12 godina neporočni ložac na „Zrmanji“.

Bio je otpraćen na vječno počivalište, premda je lijevala kiša, uz veliko učešće Zablaćana, Krapljana i njegovih drugova sa „Zrmanje“.

— Počivao u miru! —

M.

„SAJAM JEFTINOĆE“

Prodaja odijela, jaketa i hlaća
uz znatno snižene cijene

Nova trgovina odijela

F. KRAJŠEK, Šibenik

ulica Kralja Tomislava

na vrhu stepenica Dobrić

(bivši dućan električnih predmeta — Belamarić)

Jamčimo za svaki prodani komad

glumaca, potpuno je zadovoljio gledaoce. Igra je čitavo vrijeme bila napeta. Ovom prigodom moramo, baš iskreno, čestitati igračima braći: Coriću, Jurasu, Baričiću, Zoriću, a osobito Gazzari-u koji se opoštenio i kao auktor komada i kao glumac.

NOVI NACELNIK. Na mjesto dosadašnjeg načelnika g. dra Slavka Grubišića imenovan je g. M. Bačinić koji je već preuzeo dužnosti.

POKLADNA ZABAVA. Na zadnji dan poklada, u ukusno okićenoj dvorani Katoličkog Doma, članovi katoličkih društava kao i njihovi sumišljenici i prijatelji, ugodno su se zabavljali uz zvukove orkestra i tamburica. Sve je dobro funkcioniralo: I buffet i jutrija i pošta i zatvor. Ove godine je bila jedna novost: Lijepi broj raznih narodnih nošnja. — Razidosmo se u ugodnom raspoloženju nešto prije ponoći.

VAZMENO VRIJEME za uskrсну is-povijed i pričest traje od prve nedjelje korizmene (10. t. mj.) do nedjelje presv. Trojstva (16. VI.) — Ispovijed i pričest za jubilarni oprost (do 28. IV.) treba da bude posebna, a nije dovoljna vazmena.

KNJIGE DRUŠTVA SV. JERONIMA za godinu 1935. mogu članovi pridignuti kod mjesnoga Povjereništva u Trafici „Karitas“ (kraj knjižare g. Grge Radića).

CRKVA SV. LOVRE. Prema običaju, kroz čitavu korizmu, držaće se u ovoj crkvi, svakoga petka, pobožnost Putnog Križa. Počimaće redovito u 4 sata popodne. U ovaj petak, dneva 8 t. mj., prije nego li započne Put Križa, biće blagoslov novih stajališta, koja su nedavno nabavljena. Stajališta su izradena veoma lijepo i ukusno u reljefu.

RASPORED NEDJELJNOGA BOGOSLUŽJA. Katedrala sv. Jakova: U 6 s. župska tiha sv. Misa, u 9 i 9 1/2 (školska) tihe sv. Mise, u 10 1/2 s. svečana sv. Misa, nakon koje korizmena propovijed; popodne u 6 s. blagoslov. U četvrtak u 5 1/2 s. ura klanjanja. U srijedu i petak u 7 s. naveće korizmena propovijed. — Dolačka župska crkva: U 7 1/2 s. župska sv. Misa, u 2 1/2 s. popodne „Put križa“. — Varoška župska Crkva: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 2 s. popodne „Put križa“. U četvrtak u 5 s. popodne

korizmena propovijed. — Crkva sv. Frane: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10 1/2 s. pjevana u 8 s., blagoslov u 4 1/2 s. popodne. U subotu 9. t. mj. u 6 s. popodne počela je devetnica sv. Josipu. — Crkva sv. Lovre: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8 i 10 1/2 s., pjevana sv. Misa u 9 s.; krunica sedam žalosti Bl. Dj. M. prije blagoslova u 4 s. popodne, pjeva se „Puna tuge“. — Crkva sv. Dominika: U 7 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 3 s. popodne blagoslov, preko koga će se pjevati stihovi o mucu Isusovoj „Prijatelji moji“. — Crkva sv. Luce: U 9 s. tiha sv. Misa, u 4 1/2 s. popodne ura klanjanja. — Nova Crkva: U 8 i 9 s. tihe sv. Mise, u 2 1/2 s. popodne „Put križa“ i blagoslov. — Crkva sv. Duha: U 6 1/2 s. tiha sv. Misa. Crkva sv. Ivana: U 7 s. tiha sv. Misa. U utorak u 5 s. popodne pjevana Povečernja i blagoslov.

U FOND NAŠEG LISTA darovao je preč. Don U. Basioli 100; Don F. Antonović 20; Don F. Grandov 30; mjesto čestitke presvij. Don R. Pianu Don S. Meštović 20; da počasti uspomenu svetog svećenika i osnivača našeg lista presvij. Monsignora Don N. Trute Bare Turica 30; da počasti uspomenu pok. Jakova Cinoči-a Josip Jurin pk. Jure 20; Ivan Kečkemeti 20; da počasti uspomenu pk. Stane Aras rod. Maričić Božica ud. Berović 10 dinara.

MILODARI „KATOLIČKOJ KARITAS“. Da počasti uspomenu pk. dra Luigi Pini: Adum Jerko (Zlarin) Din 10. Da počaste uspomenu pk. Ivana Bergnocchi: Lušić i drug Din 30 i don Ante Radić Din 10. Da počasti uspomenu pk. Dinka Vučetića: Don Ante Radić Din 10. — Svima ovima Odbor najharnije zahvaljuje. Ovi milodari u korist „Katoličke Karitas“ za Pučku Kuhinju primaju se u Trafici „Karitas“ (kraj dućana g. Grge Radića).

SAJAM JEFTINOĆE. S 1. marta firma F. Krajšek u ulici Kralja Tomislava kod stepenica Dobrić (bivši dućan električnih predmeta Belamarić) otvorila je „Sajam jeftinoće“ te prodaje odijela, jakete i hlaće uz znatno snižene cijene, da time i financijski slabijim kupcima omogućiti nabavu dobre robe. Preporuča se svima, da iskoristite ovu rijetku priliku.